

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2014. gada 8. oktobrī*

Valsts atbalsts — Alumīnijs — Ar līgumu piešķirts preferenciāls elektroenerģijas tarifs — Lēmums, ar kuru valsts atbalsts ir atzīts par prettiesisku un nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Līguma izbeigšana — Līguma izbeigšanas seku apturēšana tiesas ceļā ar pagaidu noregulējumu — Jauns atbalsts

Lieta T-542/11

Alouminion AE, Marusi [*Maroussi*] (Grieķija), ko pārstāv *G. Dellis*, *N. Korogiannakis*, *E. Chrysafis*, *D. Diakopoulos* un *N. Keramidas*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *D. Triantafyllou* un *É. Gippini Fournier*, pārstāvji, kuriem palīdz *V. Chatzopoulos*, advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), Atēnas (Grieķija), ko pārstāv *E. Bourtzalas*, *D. Waelbroeck*, *A. Oikonomou*, *E. Salaka* un *C. Synodinos*, advokāti,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2011. gada 13. jūlija Lēmumu 2012/339/ES par valsts atbalstu SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/2009), ko Grieķija piešķirusi *Aluminium of Greece SA* (OV 2012, L 166, 83. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta),

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *M. Preks* [*M. Prek*], tiesneši *I. Labucka* (referente) un *V. Kreišics* [*V. Kreuzschitz*],

sekretāre *S. Spiropula* [*S. Spyropoulos*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 4. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – grieķu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 *Alouminion tis Ellados AE* (turpmāk tekstā – “*AtE*”), par kuras tiesību pārņēmēju Grieķijas alumīnija ražošanas nozarē 2007. gadā kļuvusi prasītāja *Alouminion AE*, 1960. gadā ir noslēgusi līgumu (turpmāk tekstā – “līgums”) ar personu, kas iestājusies lietā, kura ir publisks elektroenerģijas uzņēmums – *Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)*, un saskaņā ar šo līgumu tam piemēroja preferenciālu elektroenerģijas tarifu (turpmāk tekstā – “preferenciāls tarifs”).
- 2 Līguma dažādo redakciju 2. panta 3. punktā bija paredzēts tā secīgs pārjaunojums uz piecu gadu termiņu, ja vien kāda no līguma pusēm to nelauž ar iepriekšēju divu gadu uzteikumu, kas ir jāizsaka ar otram pusei adresētu ierakstītu vēstuli ar apstiprinājumu par saņemšanu.
- 3 Saskaņā ar vienošanos, kas bija noslēgta starp *AtE* un Grieķijas valsti un kura bija formalizēta ar 1969. gada dekrētlukumu, līgumam redakcijā ar grozījumiem bija jābeidzas 2006. gada 31. martā, izņemot, ja tas tiek pagarināts saskaņā ar tajā ietvertajiem noteikumiem.
- 4 1992. gada 23. janvāra Lēmumā SG (92) D/867 Strīdīgs atbalsts par labu uzņēmumam *A[tE]*, atbalsts NN 83/91, Eiropas Kopienu Komisija uzskatīja, ka preferenciāls tarifs nav kvalificējams par valsts atbalstu.
- 5 2004. gada februārī *DEI* paziņoja *AtE* par līguma izbeigšanu (turpmāk tekstā – “izbeigšana”) un, sākot no 2006. gada marta, tas pārtrauca tai piemērot preferenciālo tarifu.
- 6 *AtE* apstrīdēja līguma izbeigšanu kompetentajās valsts tiesās.
- 7 Ar 2007. gada 5. janvāra rīkojumu Nr. 80/2007 *Monomeles Protodikeio Athinon* (Atēnu (Grieķija) Pirmās instances tiesa viena tiesneša sastāvā) pagaidu noregulējuma tiesvedībā uz laiku un *ex nunc* apturēja līguma izbeigšanas sekas līdz risinājuma pēc būtības pieņemšanai (turpmāk tekstā – “pirmais pagaidu noregulējuma rīkojums” vai “attiecīgais pasākums”).
- 8 Pirmajā pagaidu noregulējuma rīkojumā *Monomeles Protodikeio Athinon* uzskatīja, ka līguma izbeigšana atbilstoši piemērojamajiem līguma noteikumiem un valsts tiesiskajam regulējumam nebija spēkā esoša.
- 9 *DEI* apstrīdēja pirmo pagaidu noregulējuma rīkojumu *Polymeles Protodikeio Athinon* (Atēnu Pirmās instances tiesa), kura pagaidu noregulējuma tiesvedībā apmierināja *ex nunc* tā prasījumus ar 2008. gada marta rīkojumu Nr. 72/2008 (turpmāk tekstā – “otrais pagaidu noregulējuma rīkojums”).
- 10 Tādējādi, pirmkārt, starp līguma izbeigšanu un pirmo pagaidu noregulējuma rīkojumu, kā arī, sākot no otrā pagaidu noregulējuma rīkojuma, *DEI* nepiemēroja preferenciālo tarifu. Otrkārt, starp pirmo un otro pagaidu noregulējuma rīkojumu (turpmāk tekstā – “attiecīgais laikposms”) *AtE* un vēlāk prasītājam tika piemērots preferenciālais tarifs.
- 11 2008. gada jūlijā Komisijā tika iesniegtas vairākas sūdzības par prezumētiem valsts atbalsta pasākumiem par labu prasītājam, kuri tostarp izpaužoties kā preferenciāls tarifs.
- 12 Ar 2010. gada 27. janvāra vēstuli Komisija paziņoja Grieķijas Republikai savu lēmumu sākt LESD 108. panta 2. punktā noteikto procedūru, tostarp par preferenciālo tarifu, un ar šo vēstuli tā uzaicināja ieinteresētās puses iesniegt savus apsvērumus viena mēneša termiņā, sākot no tā publicēšanas datuma (turpmāk tekstā – “uzsākšanas lēmums”).

- 13 Lēmums par procedūras uzsākšanu tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 2010. gada 16. aprīlī (OV C 96, 7. lpp.).
- 14 Uzsākšanas lēmumā Komisija ir izteikusi šaubas par to, vai preferenciālajam tarifam, ko *DEI* attiecīgajā laikposmā iekasēja no *AtE* un pēc tam no prasītājas, bija tādi pati likme kā citiem lielajiem augstsprieguma elektroenerģijas rūpnieciskajiem patērētājiem, jo šo tarifu bija jāpārtrauc piemērot 2006. gada martā, taču tas tika pagarināts līdz pirmajam pagaidu noregulējuma rīkojumam.
- 15 Grieķijas Republikas apsvērumus Komisija saņēma 2010. gada 31. martā.
- 16 Prasītājas apsvērumus Komisija saņēma 2010. gada 12. maijā un 2011. gada 3. martā un 4. maijā, bet *DEI* apsvērumus – 2010. gada 17. maijā. Komisija paziņoja savus apsvērumus Grieķijas Republikai, dodot tai iespēju uz tiem atbildēt, ko tā izdarīja 2010. gada 16. jūlijā un 6. augustā un 2011. gada 16. maijā.
- 17 2010. gada 1. decembrī Komisija lūdza Grieķijas iestādēm papildu informāciju. Ar 2011. gada 11. februāra vēstuli Grieķijas Republika sniedza atbildi uz šo lūgumu.
- 18 Citus prasītājas apsvērumus Komisija saņēma 2011. gada 31. maijā un 4. jūlijā.
- 19 2011. gada 13. jūlijā Komisija pieņēma Lēmumu 2012/339/ES par valsts atbalstu SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/2009), ko Grieķija piešķirusi *AtE* un *Alouminion* (OV 2012, L 166, 83. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 20 Apstrīdētā lēmuma 1. pantā Komisija nolēma, ka Grieķijas Republika nelikumīgi ir piešķirusi valsts atbalstu *AtE* un prasītājai EUR 17,4 miljonu apmērā, attiecīgajā periodā, proti, no 2007. gada janvāra līdz 2008. gada martam, piemērojot preferenciālu tarifu, pārkāpjot LESD 108. panta 3. punktu.
- 21 Komisija turklāt nolēma, ka minētais atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu un uzdeva Grieķijas Republikai to atgūt no prasītājas (skat. apstrīdētā lēmuma 1. pantu un 2. panta 1. punktu).

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 22 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2011. gada 6. oktobrī, prasītāja cēla šo prasību.
- 23 Savā prasībā prasītāja lūdza Vispārējo tiesu saskaņā ar tās Reglamenta 65. panta d) punktu veikt pierādījumu savākšanas pasākumus un uzdot veikt ekspertīzi.
- 24 Ar lūgumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 30. janvārī, *DEI* lūdza atļauju iestāties lietā Komisijas izvirzīto prasījumu atbalstam.
- 25 Šis lūgums par iestāšanos lietā tika apmierināts ar Vispārējās tiesas trešās palātas priekšsēdētāja 2012. gada 27. marta rīkojumu.
- 26 Persona, kas iestājusies lietā, iesniedza savu iestāšanās rakstu 2012. gada 11. jūnijā.
- 27 Komisija un prasītāja iesniedza katra savus apsvērumus par iepriekš minēto iestāšanās rakstu attiecīgi 2012. gada 19. un 23. novembrī.
- 28 Tā kā Vispārējās tiesas tiesnešu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tika iekļauts ceturtajā palātā, kurai līdz ar to tika nodota šī lieta.

- 29 Saskaņā ar Reglamenta 64. panta 2. punkta a) apakšpunktu Vispārējā tiesa uzaicināja Komisiju iesniegt dažus dokumentus. Komisija šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.
- 30 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 31 Komisijas, ko atbalsta persona, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību pilnībā;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 32 Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza desmit pamatus, ar kuriem tā apstrīd, pirmkārt un galvenokārt, attiecīgā pasākuma kvalificēšanu par jaunu atbalstu (pirmais, otrais, trešais un ceturtais pamats); otrkārt un pakārtoti, preferenciālā tarifa kvalificēšanu par valsts atbalstu (piektais, sestais, septītais un astotais pamats) un, treškārt un pakārtotāk, pienākumu atgūt jauno atbalstu, kas izriet no attiecīgā pasākuma (devītais un desmitais pamats).
- 33 Iesākumā ir jāizskata pirmais prasības pamats par to, vai pastāv jauns atbalsts.
- 34 Saistībā ar attiecīgā pasākuma kvalificēšanu par jaunu atbalstu Komisija apstrīdētajā lēmumā uzskatīja šādi:
- “8 *A[tE]* kopš tās izveidošanas 1960. gadā no Grieķijas valsts ir saņēmusi privilēģijas, tostarp elektroenerģijas piegādi par zemākām cenām. Saskaņā ar statūtu noteikumiem, kuros noteikta privilēģiju piešķiršana, elektroenerģijas piegādei par zemākām cenām bija jābeidzas 2006. gada martā, ja vien *[DEI]* savlaicīgi par to informē *A[tE]* (divus gadus iepriekš). 2004. gada 26. februārī (t.i., vairāk nekā divus gadus pirms privilēģiju izbeigšanas) *[DEI]* pienācīgi informēja *A[tE]* un pēc tam, 2006. gada marta beigās, pārtrauca piemērot preferenciālo [tarifu].
- 9 No 2006. gada marta līdz 2007. gada janvārim *A[tE]* tāpat maksāja [standarta] tarifu.
- 10 *A[tE]* tomēr tiesā apstrīdēja preferenciālā tarifa izbeigšanu, un 2007. gada janvārī pirmās instances tiesu iestāde izdeva rīkojumu pagaidu noregulējuma tiesvedībā, saskaņā ar kuru labvēlīgāks tarifs jāatjauno līdz sprieduma pieņemšanai pēc būtības šajā lietā. Pēc tam *DEI* cēla apelācijas sūdzību par šo pagaidu nolēmumu, tas tika atcelts 2008. gada martā (nolēmums pēc būtības vēl ir jāpieņem).
- 11 Tiesas nolēmumu praktiskās sekas bija preferenciālā tarifa atkārtota piemērošana *A[tE]*, sākot no 2007. gada janvāra līdz 2008. gada martam. [Šajā] laikposmā saskaņā ar Grieķijas valsts iestāžu datiem *A[tE]* un pēc tam prasītāja] samaksāja par EUR 17,4 miljoniem mazāk, nekā [tām] būtu [vajadzējais] maksāt [saskaņā ar standarta] tarifu.
- [..]
- f) Pirmais [attiecīgais] pasākums ir nelikumīgs atbalsts

- 34 [Prasītāja] apgalvo, ka ar pirmo [pagaidu noregulējuma rīkojumu] netika noteikti būtiski preferenciālā [tarifa] grozījumi, [par kuriem ir noslēgta vienošanās līgumā]. Līdz ar to [prasītāja] apgalvo, ka ar pirmo [pagaidu noregulējuma rīkojumu] tai nav piešķirts jauns atbalsts un preferenciālais tarifs tika saglabāts kā pastāvošs atbalsts.
- 35 Komisija nevar pieņemt [prasītājas] argumentus. Saskaņā ar sākotnējiem nosacījumiem par preferenciālā tarifa piešķiršanu – kas bija esošs atbalsts – atbalstam bija jābeidzas 2006. gada martā [..] ar nosacījumu, ka [DEI] par to savlaicīgi informē. Tiklīdz šis nosacījums bija izpildīts, esošais atbalsts beidza pastāvēt, kā tas bija noteikts sākotnējos nosacījumos par preferenciālā tarifa piešķiršanu. Līdz ar to jebkāda samazināta elektroenerģijas tarifa piešķiršana, kas atbilst valsts atbalsta definīcijai (kā tas ir šajā gadījumā), ir kvalificējama kā jauns atbalsts, pat ja jaunā atbalsta nosacījumi var būt līdzīgi iepriekšējā atbalsta pasākuma nosacījumiem. [Tiesas] judikatūrā ir skaidri noteikts, ka esoša atbalsta pagarināšana ir jauns atbalsts un par to ir jāpaziņo [1973. gada 12. jūlija spriedums lietā 70/72 Komisija/Vācija, *Recueil*, EU:C:1973:87, 14. punkts, un 2003. gada 11. septembra spriedums lietā C-197/99 P Beļģija/Komisija, *Recueil*, EU:C:2003:444, 109. punkts]. *A fortiori*, tas arī attiecas uz gadījumiem, kad esošs izbeigts atbalsts tiek atjaunots pēc vairākiem mēnešiem.
- 36 Tā kā par šo jauno atbalstu Komisijai netika paziņots saskaņā ar LESD 108. pantu, tas ir nelikumīgs.”
- 35 Kā apgalvo prasītāja, apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā, jo, pirmkārt, Komisija tajā uzskatīja, ka līgums ir beidzies 2006. gada martā, jo līgumā bija paredzēta arī tā pārjaunošana uz piecu gadu termiņiem, izņemot tā izbeigšanu noteiktos termiņos un saskaņā ar noteiktām formalitātēm, tādējādi līgums neesot automātiski izbeidzies 2006. gada martā.
- 36 Līguma izbeigšana esot bijusi pretrunā valsts tiesiskajam regulējumam, ar kuru ir noteikts pienākums piegādāt elektroenerģiju, un tā esot kvalificējama par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu.
- 37 Otrkārt, apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā, jo Komisija uzskatīja, ka ar pirmo pagaidu noregulējuma rīkojumu ir pagarināts preferenciālais tarifs, lai gan ar minēto rīkojumu nekādā gadījumā lieta nav izņemta pēc būtības un tam ir tikai pagaidu *res judicata* spēks, un tā vienīgās sekas ir tādas, ka *ex nunc* tikušas apturētas līguma izbeigšanas sekas.
- 38 Treškārt, apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā, jo Komisija uzskatīja, ka pirmais pagaidu noregulējuma rīkojums ir ticis “atcelts” ar otro pagaidu noregulējuma rīkojumu, tādējādi saskaņā ar valsts procesuālajām tiesību normām ar otro pagaidu noregulējuma rīkojumu pirmais ir ticis “atsaukts”, proti, bez atpakaļejoša spēka.
- 39 Ceturtkārt, apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā, jo Komisija uzskatīja, ka attiecīgais pasākums ir ticis īstenots, pamatojoties uz tiesisko kārtību, kas ir “līdzīga tai”, kāda bija pastāvošajam atbalstam, kaut arī ar attiecīgo pasākumu ir paturēts spēkā identisks preferenciālais tarifs, tādējādi attiecīgais pasākums nevarēja tikt kvalificēts par jaunu atbalstu.
- 40 Komisija turpretī apgalvo, ka tā apstrīdētajā lēmumā ir pierādījusi, ka pirmais pagaidu noregulējuma rīkojums bija kvalificējams kā jauns atbalsts, par kuru tai bija jāpaziņo, jo pretējā gadījumā tas ir nelikumīgs.
- 41 Tādējādi, pirmkārt, saskaņā ar paša līguma noteikumiem tas tik tiešām esot izbeidzies 2006. gada martā, pretēji tam, kas izrietot no pirmā pagaidu noregulējuma rīkojuma, ar kuru esot veikta kļūdaina valsts tiesiskā regulējuma piemērošana.

- 42 Otrkārt, pirmais pagaidu noregulējuma rīkojums, kaut arī tas ir pagaidu pasākums un šajā lietā tā piemērojamība laikā faktiski esot ierobežota, esot kvalificējams kā pasākums, ar kuru ir piešķirtas tiesības ar *ex nunc* iedarbību, tādēļ tas esot kvalificējams kā jauns pasākums.
- 43 Treškārt, kaut arī Komisija atzīst, ka preferenciālā tarifa aprēķināšanas metode nav mainījusies, tā izvirza vairākus argumentus, lai pierādītu jauna atbalsta raksturu, proti, pirmkārt, atbalsta juridiskais un līgumiskais pamats ir kļuvis par tādu, kas izriet no tiesvedības; otrkārt, atbalsta materiālais pamats vairs neizriet no līguma, kas noslēgts starp abām pusēm, – atbalsta saņēmējs uzņēmums to vienpusēji ir noteicis valstij netieši (ar rikošetu), izmantojot strīdu civillietā; treškārt, vispārējo interešu apsvērumi, kādi pastāvēja 1960. gadā, vairs nepastāv un vienīgais svarīgais jautājums ir atbalsta saņēmēja uzņēmuma rentabilitāte, un, ceturtkārt, atbalsta ilgums ir neskaidrs, jo katrā ziņā tam nav saistības ar ekonomisko loģiku, kas bija noteicošā, nosakot sākotnējo līguma spēkā esības ilgumu.
- 44 Saskaņā ar judikatūru no tā izrietot, ka, pagarinot preferenciālo tarifu, pirmais pagaidu noregulējuma rīkojums bija kvalificējams kā jauns atbalsta pasākums.
- 45 Persona, kas iestājusies lietā, savā iestāšanās rakstā izvirza vairākus pierādījumus Komisijas argumentu atbalstam.
- 46 Pirmkārt, tā apgalvo, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, atbilstoši līguma nosacījumiem tai bija atļauts izbeigt līgumu, sākot no 2006. gada 31. marta, kā tas izrietot no otrā pagaidu noregulējuma rīkojuma, jo tas ir galīgs attiecībā uz pagaidu noregulējuma tiesvedību.
- 47 Otrkārt, Komisija esot pamatoti uzskatījusi, ka ar attiecīgo pasākumu ir pagarināts pastāvošais atbalsts, tādēļ ar šo pasākumu ir piešķirts jauns atbalsts.
- 48 Iesākumā Vispārējā tiesa atgādina, ka saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu visi plāni par jaunu atbalstu ir jādara zināmi Komisijai pirms to piemērošanas un jebkurš jauns atbalsts, kas ir piešķirts, nesāņemot Komisijas atļauju, ir nelikumīgs.
- 49 Otrkārt, saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), 1. panta c) un b) punktu jauns atbalsts ir “atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, kas nav pastāvošs atbalsts, tostarp pastāvoša atbalsta grozījumi”, un pastāvošs atbalsts “ir atļauts atbalsts, t.i., atbalsta shēmas un individuāls atbalsts, ko atļāvusi Komisija vai [Eiropas Savienības] Padome”.
- 50 Par jaunu atbalstu ir uzskatāmi arī tādi pasākumi, kas tiek veikti pēc Līguma stāšanās spēkā un ar ko izveido vai groza atbalstu sistēmu, precizējot, ka grozījumi var attiekties uz pastāvošiem atbalstiem (2010. gada 20. maija spriedums *Todarò Nunziatina & C.*, C-138/09, Krājums, EU:C:2010:291, 46. punkts).
- 51 Šajā lietā Komisija apstrīdētā lēmuma 35. apsvērumā ir atzinusi, ka pastāvošais atbalsts, par kuru bija vienošanās līgumā, kas noslēgts 1960. gadā, proti, labu laiku pirms Grieķijas Republikas pievienošanās Eiropas Kopienām, bija kvalificējams kā pastāvošs atbalsts vismaz tikmēr, kamēr netika noteikts attiecīgais pasākums, citiem vārdiem, pirms pirmā pagaidu noregulējuma rīkojuma pieņemšanas.
- 52 Turpretī šajā pašā apstrīdētā lēmuma 35. apsvērumā Komisija ir secinājusi, ka, ar attiecīgo pasākumu grozot līguma spēkā esības ilgumu, ir pagarināts pastāvošais atbalsts un tātad ir pagarinātas arī ar preferenciālo tarifu piešķirtās privilēģijas.
- 53 Ir tiesa, ka atbilstoši judikatūrai pastāvoša valsts atbalsta pagarināšana rada jaunu, no pagarinātā atbalsta atšķirīgu atbalstu un ka pastāvoša atbalsta ilguma grozījums ir uzskatāms par jaunu atbalstu (šajā ziņā skat. 2013. gada 4. decembra spriedumus Komisija/Padome, C-111/10, Krājums,

EU:C:2013:785, 58. punkts, un Komisija/Padome, C-121/10, Krājums, EU:C:2013:784, 59. punkts un tajā minētā judikatūra; 2002. gada 6. marta spriedumu *Diputación Foral de Álava u.c./Komisija*, T-127/99, T-129/99 un T-148/99, *Recueil*, EU:T:2002:59, 175. punkts).

- 54 Tomēr judikatūrā ir nolemts arī, ka attiecībā uz LESD 108. panta 1. un 3. punkta piemērošanu jauna atbalsta parādīšanās vai grozījumi pastāvošā atbalstā ir jānovērtē, ņemot vērā tiesību normas, ar kurām tas ir paredzēts, tā piemērošanas kārtību un robežas (šajā ziņā skat. 1994. gada 9. augusta spriedumu *Namur-Les assurances du crédit*, C-44/93, *Recueil*, EU:C:1994:311, 28. punkts). Tātad tikai gadījumā, ja izmaiņas ietekmē sākotnējo atbalsta shēmu tās būtībā, šī shēma kļūst par jaunu atbalsta shēmu (šajā ziņā skat. spriedumu *Todaro Nunziatina & C.*, minēts 50. punktā, EU:C:2010:291, 46. un 47. punkts).
- 55 Šajā lietā ir skaidrs, ka ar pirmo pagaidu noregulējuma rīkojumu ir apturētas tā līguma izbeigšanas sekas, saskaņā ar kuru tika piešķirts preferenciālais tarifs, tādējādi faktiski ar pirmo pagaidu noregulējuma rīkojumu provizoriski uz attiecīgo laikposmu ticis paturēts spēkā preferenciālais tarifs. Vienlaikus ir jākonstatē, ka ne šī pagaidu noregulējuma tiesneša rīcības mērķis, ne arī tās sekas nebija grozīt pastāvošā atbalsta būtību. Ar to nav grozīti līgumtiesiskie vai likumu noteikumi attiecībā uz preferenciālo tarifu, ne arī minētā tarifa piemērošanas kārtība vai ierobežojumi, viņa rīcība izpaudās tikai kā novērtējums par līguma izbeigšanas tiesiskumu.
- 56 Tātad pagaidu noregulējuma tiesnesis ir nevis piešķīris jaunu atbalstu, kā to ir secinājusi Komisija, bet gan ir vienīgi provizoriski izlēmis par tam izskatīšanā nodoto strīdu par to, vai preferenciālā tarifa pamatā esošais līgums ir beidzis radīt tiesiskas sekas. Minētais tiesnesis no tā loģiski ir secinājis, ka līguma izbeigšanas apturēšana pēc pirmā pagaidu noregulējuma rīkojuma nav novērtējama kā jauns, no pastāvošā atbalsta atšķirīgs atbalsts.
- 57 Līdz ar to pirmais pagaidu noregulējuma rīkojums nevar tikt uzskatīts par atbalsta piešķiršanu vai mainīšanu LESD 108. panta 3. punkta izpratnē.
- 58 Atzīstot pretējo, valsts tiesa, pieņemot nolēmumu pagaidu noregulējuma tiesvedībā par strīdu saistībā ar līgumu kā šajā lietā, faktiski un juridiski būtu spiesta paziņot Komisijai un iesniegt tai preventīvai izskatīšanai ne tikai jaunu atbalstu vai atbalsta parastā izpratnē grozījumus atbalstam, kas piešķirts pastāvošā atbalsta saņēmējam uzņēmumam, bet gan visus pasākumus, kuri skar minētā līguma interpretāciju vai izpildi, kam var būt ietekme uz iekšējā tirgus darbību un konkurenci vai kaut vai uz atbalsta, kas paliek spēkā pēc būtības, faktisko ilgumu noteiktā laikposmā, kaut arī Komisija nav pieņēmusi lēmumu atļaut atbalstu vai lēmumu par tā nesaderību.
- 59 Tātad ir jālemj, ka, kvalificējot pasākumu par jaunu atbalstu, Komisijas lēmumā ir pieļauts prettiesiskums.
- 60 Komisijas un lietā iestājušās puses argumenti viņu procesuālajos rakstos, kas iesniegti Vispārējā tiesā, nav tādi, ar kuriem varētu tikt atspēkots šis secinājums.
- 61 Iesākumā, kaut arī lietā, kurā tika pieņemts spriedums *Diputación Foral de Álava u.c./Komisija*, minēts 53. punktā (EU:T:2002:59), Vispārējā tiesa nolēma, ka attiecīgās priekšrocības bija vienīgi tāda pasākuma, kas ir pastāvošs atbalsts, pagarinājums, tomēr, ņemot vērā grozījumu attiecīgā atbalsta ilgmā, arī šāds pasākums bija jākvalificē par jaunu atbalstu.
- 62 Tāpat lietā, kurā tika pieņemts 2010. gada 1. jūlija spriedums *Itālija/Komisija* (T-53/08, Krājums, EU:T:2010:267), kura bija par uzņēmumam piešķirta preferenciāla tarifa pagarinājumu, Vispārējā tiesa nolēma, ka minētais pagarinājums bija kvalificējams kā "jauns" atbalsts.

- 63 Tomēr Vispārējā tiesa nonāca pie šī secinājuma vienīgi tādēļ, ka minētā pagarināšana, nebūt nebūdamā automātiska, bija radījusi nepieciešamību pēc likumdevēja iejaukšanās, lai tiktu grozīta sākotnēji noteiktā priekšrocība (spriedumi *Diputación Foral de Álava* u.c./Komisija, minēts 53. punktā, EU:T:2002:59, 11.–20. punkts, un Itālija/Komisija, minēts 62. punktā EU:T:2010:267, 70. punkts).
- 64 Jākonstatē, ka šajā lietā preferenciālais tarifs nav grozīts ne ar kāda veida normatīvo aktu un ka ar pirmo pagaidu noregulējuma rīkojumu nekādi nav grozīts sākotnējais valsts tiesiskais regulējums.
- 65 Turklāt lietā, kurā tika pieņemts 2011. gada 20. septembra spriedums *Regione autonoma della Sardegna*/Komisija (T-394/08, T-408/08, T-453/08 un T-454/08, Krājums, EU:T:2011:493), Vispārēja tiesa tik tiešām nolēma, ka atbalsts, kurš ir piešķirts, pamatojoties uz pilnīgi citu – no apstiprinājuma lēmuma atšķirīgu – juridisko pamatu, ir jāuzskata par jaunu atbalstu.
- 66 Neraugoties uz to, šajā pēdējā minētajā lietā, pirmkārt, Komisija bija apstiprinājusi sākotnējo atbalstu un, otrkārt, jaunais atbalsts bija piešķirts ar jaunu reglamentējošu aktu, kas bija pretrunā Komisijas apstiprinājuma lēmumam (spriedums *Regione autonoma della Sardegna*/Komisija, minēts 65. punktā, EU:T:2011:493, 175.–177. punkts).
- 67 Šajā lietā tas, ka attiecīgā pasākuma mērķis nebija izdarīt grozījumus preferenciālā tarifa tiesiskajā regulējumā attiecībā pret to regulējumu, kurš tika apstiprināts ar Komisijas lēmumu, neatkarīgi no tā, kā šo lietu ietekmē 1992. gada 23. janvāra lēmums (skat. iepriekš 4. punktu) attiecībā uz pastāvošo atbalstu, nevar tikt efektīvi apstrīdēts nevis tāpēc, ka Komisija to ir apstiprinājusi, bet gan tādēļ, ka tas ir piešķirts pirms Līguma spēkā stāšanās.
- 68 Visbeidzot, ne tikai atbalsta līgumtiesiskais juridiskais pamats šajā lietā nav ieguvis tiesu nolēmuma raksturu ar pirmo pagaidu noregulējuma rīkojumu, – joprojām ir spēkā līgums un atbilstošais valsts tiesiskais regulējums, kā tas ir provizoriski interpretēts pirmajā pagaidu noregulējuma rīkojumā, neatkarīgi no ekonomiskās situācijas, kāda pastāvēja līguma noslēgšanas laikā, un neatkarīgi no iespējas izbeigt līgumu un tā izbeigšanas tiesiskuma, par kuru apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī nebija pieņemts tiesas nolēmums pēc būtības.
- 69 Tātad ir jāapmierina pirmais prasības pamats un apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, neesot vajadzībai lemt par pārējiem pamatiem, ne arī par prasītājas lūgumu veikt pierādījumu savākšanas pasākumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 70 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums nav labvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem.
- 71 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta trešajai daļai persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturta palāta)

nospriež:

- 1) **atcelt Komisijas 2011. gada 13. jūlija Lēmumu 2012/339/ES par valsts atbalstu SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/2009), ko Grieķija piešķirusi *Aluminium of Greece SA*;**

- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina *Aluminium AE* tiesāšanās izdevumus;
- 3) *Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)* sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Prek

Labucka

Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 8. oktobrī.

[Paraksti]